

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

31. De perfectæ Obedientiæ proprietatibus, gradibus & fundamentis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](#)

tia concientium. Zelus proficiendi
in glorificando Deo per actus religio-
nis.

XXXI. *De Proprietatibus, Gradibus, & Fun-
damentis perfectæ Obedientie.*

Expende qualis esse debeat perfe-
cta obedientia (qua est Virtus, qua
exequimur iussa & præcepta Maiorū, quia
præcepta sunt. Vel, Est Virtus inclinans
propriam hominis voluntatem ad imple-
dam voluntatem alterius præcipientis.) Ni-
mirum Recta & simplex, quoad inten-
tionem, nō aliud quām parere & Deo
placere intendendo; Cœca & humilis,
quoad intellectum, Superiorum iussas
nisi manifestè in ijs peccatum cernere-
tur, non iudicando nec improbando;
Prompta & hilaris, quoad voluntatem
libenter & alacriter se voluntati Super-
rioris conformando; Velox, integras
fortis & constans, quoad executionem
omnia iniuncta velociter, integre,
fortiter, & constanter adimplere co-
nando. Quām perfectè habuit has o-
mnes conditiones obedientia Sancto-
rum in hac virtute excellentium! Fer-
uor ad tam perfectam obedientiam
contendendi.

II. Qui sunt præcipui gradus obedien-
tiae;

uitæ; qui è plurimis assignari solitis ratione personarum præcipientium, rerum præceptorum, intentionis obedi- entiæ, & intentionis, ad hos triplices, videntur posse reuocari. Quorum duo priores imperfecti, postremus perfec- tus. 1. est: Parere Superioribus bonis & discretis; in omnibus in virtute obe- dientiæ expressè iniunctis; integrè quoad executionē, non quoad volun- tatis & iudicij cum Superioris volun- tate & iudicio conformatioñem; nec ingruente magna difficultate & tenta- tione; ob metum pœnam inobedien- tibus debitam incurrendi. 2. Parere Superioribus etiā indiferetis & discolis; in omnibus, absq; manifesto præ- cepto, ab ijsdem insinuatis; quoad exe- cutionem integrè, & quoad voluntatis proprię abnegationem etiam libenter; in rebus etiā arduis fortiter, non tamē absq; magna difficultate: ob spem præ- mij obedientibus promissi. 3. Parere non solum Superioribus, sed omnibus etiam æqualibus & inferioribus, tam indiferetis & discolis, quam bonis & modestis, nomine Superioris aliquid iubentibus: in omnibus omnino, quæ Superiori placere deprehēduntur, abs- que vlla expresso præcepto, nutu & signo:

signo : integrè & velociter quoad executionem ; promptè & cœcè quoad perfectam voluntatis & iudicij proprij cum voluntate & iudicio Superioris conformatiōnem: constanter & hilariter quāuis occurrente difficultate, tentatione , desolatione ; ob nudum Dei per Superiorēs præcipientis beneplacitum. Quām sublimis est hic obedientiæ gradus ! quā perfectè hunc concenderunt tot obedientiæ laude clari, maximè Regina omnium in obedientia perfectorum ! quantò eminentius eundem transcendit Filius Dei factus omnibus sibi obtemperantibus causa salutis, & exemplar omnis perfectionis ! Feruor ad hunc gradum aspirandi & connitendi.

III. Quæ sint fundamenta huius perfectæ obedientiæ, Nimirum hæc tria :

1. Quod in quouis legitimo Superiorē tanquam Dei vicario, & diuinæ voluntatis interprete, non sit considerandus talis homo, tali modo imperans, sed Deus, cuius vices gerit, nos per eum sua diuina prouidētia gubernans.

Luc. 10.

Eph. 6.

Iuxta illud Christi : *Qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit* Et illud Apostoli : *Serui obedite Dominis carnalibus cum timore & tremore, in simplicitate*

rate cordis vestri, sicut Christo. 2. Quod omnia legitimi Superioris, quae non sunt contra Deum, agnoscenda & amplectenda sint tanquam iussa Dei nobis per Superiorem voluntatem suam insinuantis; iuxta illud Christi: *Super Matt. 23. cathedram Moysis sed erunt Scribe & Pharisei: omnia ergo qua dixerint vobis facite.* Et illud Apostoli: *Quodunque factum est in vobis a spiritu sex animo operari, nisi in Christo, sicut Domino & non hominibus.* Et: *Non est potestas nisi a Deo, que autem sunt a Deo ordinata sunt.* 3. Quod nihil a Superiore legitimo, etiam indiscreto, quantumvis durum & asperum imperetur, absque nutu aut permisso Dei, absque cuius voluntate nec capillus de capite, nec folium de arbore cadit. Qui has veritates profundè penetrat, & recenti memoria versat, facilem sibi ad supremum obedientiæ culmen aditum patere comprehendet. Desiderium his fundamentis in obediendo piè vtendi, exemplo Sanctorum, maximè Christi, & B. Virginis nos ad emulandum inuitantium.

De actibus Obedientia & Incitamentis. XXXII.

I. **E**xpende quo modo præcipuia actus interni obedientiæ sint perfectè